

הטמפון שלך הוא הטמפון שבו תוכלי לתת אמון מלא!

נשים בכל רחבי העולם, נותנות - מזה שנים רבות - אמון בלתי מוגבל בטמפונים של "טמפקס". זוהי הבחירה שלהן, בהאי הידיעה. למעשה - יותר נשים משתמשות ב"טמפקס" - מכל יתר הטמפונים יחד וסיבה חשובה לבחירה זו - היא ההגנה שהטמפונים של "טמפקס" מעניקים. הגנה שהיא, למעשה, מעל ומעבר לדרוש. הרי מספר שאלות ותשובות בענין ההגנה שנותנים טמפוני "טמפקס".

התשובות יעזרו לך להיזן מדוע המלים "אמון" וטמפוני "טמפקס", מתקשרות בצורה כה הדוקה, של נשים במאה ארצות ויותר.

האם "כושר ספיגה" פירושה "הגנה"?

לא בהכרחו טמפון יכול להיות סופגני וזה עדיין אינו עשוי למנוע תקלות.

על מנת להעניק לך הגנה מלאה, חייב הטמפון לחדור בעדינות ולספוג את הפרשות של המחזור החדשי ביעילות, להתאים עצמו בקלות למידות גופך הפנימיות, וכן הרחקה פשוטה ונוחה.

הטמפונים של "טמפקס", עונים על כל הדרישות הללו, הטמפון בנוי משכבות לחוצות ברכות של צמר גפן סופגני ביותר. הוא קבוע במיכל דקיק וחלק, המאפשר החדרת הטמפון למקומו המדויק - להענקת נוחות והגנה מירבית. לאחר החדרתו מתפשט טמפון "טמפקס" לכל שלושת המימדים - אורך, רוחב, עובי - כדי להתאים עצמו למידות הפנימיות של תעלת הנרתיק (ווגינה) - כך שכל דליפה או תזוזה הם כמעט בלתי אפשריים.

לקראת הרחקתו, מצמצם טמפון

(המשך מעמוד 6)

המכונות והכאובה ביותר בכל הפרשה: נישואי התערובה, הטמיעה המקיפה את יהדות העולם כולו, כולל ארצנו. רבים מן היורדים נשאו להם נשים מקומיות בארצות שאלהן הגיעו, כדי לזכות בי אזרחות וזה, ילדיהם רובם אינם יודעים איברית, וקישרם ליהדות ולישראל רופף למדי.

בראשית דבריו ציטט כי זכותו של כל אחד לבחור לו את מקום מגוריו. עם זה אייפאשר להתמודד, כשם שאייפאשר לי התחרות עם עושרן של קנדה וארצות הברית. בארצות אלה אין היורדים באים בטענות ל"סוכנות", אף לא לממשלות, על מחסור בדיוור או על מינהל מושחת. את הטענות הם מפנים לישראל הסבלנית. פגשתי יורדים בחו"ל, רובם אינם מביינים לנו כבוד, אלא חרפה. היורדים גורמים נזק יסיומי לדימוי הישראלי בעולם, בהתנהגותם ובנוכחותם. אנו עושים מאמצים הסברתיים להביא יהודים ארצה, והנה באים ישראלים להשתקע בגולה. הטוב שבשליחתינו אינו מסוגל להסביר תופעה זו, אשר למסקנתו של מר מן, בבקשה: היורדים רוצים הביתה? שיתורו, מה שיותר מהר.

ארי סף, תל-אביב

שקוראים ישפטו

בקשר לכתבה שפרסם בעלה אהרון (העולם הזה 2017), מוסרת אווה גינסבורג: הגעתי ארצה ב-13 באפריל 1973, ורנישתי לאהרון ב-13 באוגוסט אותה שנה אחרי ארבעה חודשים בדיוק, ולא שישיה.

אווה גינסבורג
לא הכל אמת

כפי שטוען אהרון, בני יובל נולד בסוף מאי 1974, כלומר למעלה מתשעה חודשים אחרי נישואינו. יובל היה, על-פי חישוב פשוט זה, בן כשר למחזורי ולפי כפי כתב אהרון, שבנסחתי להריון לפני נישואינו וסירבתי לעשות הפלה, אינני מבינה למה הוא מנסה ללכלך את יובל.

בסוף ספטמבר 1975 הגענו להסכם, ש-נחתם בבית-המישפט-המחוזי אצל השופט לוטן, ובו התחייב אהרון לקנות לי דירה, לשלם לי דמי-קיום צנועים ושיוכל ישאר אצלי, הוא לא קנה לי דירה ולא נתן לי, בניגוד להחלטת בית-המישפט, דמי-קיום ראשוניים. בהסכם זה ויתרתי לו על הבית המשותף שלנו ועל כל ההיטות ואביונותי החשמל, שניקנו בלי מכס. בזכות תעודתי העולה שלי.

כמדין ויתרתי בהסכם על מכונית וולוו, הרשומה על שמי. אהרון התחייב לתת לי גש רק שנתיים וחצי לאחר פירודנו, ב-1978. כדי שלא יצטרך, רחמנא ליצלן, לשלם את המיסים על המכונית, אלא היא תוכל לעמוד לרשותו כל אותן חמש שנים, אני מבקשת פעם נוספת ממישרת ישרי אל, לחקור את התלונות שבוטלו ונסגרו, וכל אותן תלונות אחרונות שתלויות ועומד דות נגד אהרון בגין תקיפות חבלניות, אימים, כליאה והסגת-גבול.

לעניין אישפוזי בבית-החולים אברבנאל בבתיים, בעלי דאג תמיד להציגני בתור חולת-נפש. בתחילת 1975 נבדקתי על-ידי הפסיכיאטר של בית-החולים חזון ביפו, שקבע בפירוש שאינני סובלת מכל הפרעה נפשית. יום לפני הדיון בבית-המישפט

המחוזי, באוגוסט 1975, דאג אהרון, בי עזרת אישורים רפואיים של רופאים שי אינם פסיכיאטרים, להציגני לפני הפסיכיאטר אהרון המחוזי, דוקטור קר, כנוקטת לי אישפוז. הוא הופיע, כמובן, כבעל הדואג לאישתי.

את צו-האישפוז ביצעו, בשעה 11 בלילה, שני נוטרים בליווי צמוד של אהרון. זאת, לאחר שאהרון היה עשרה ימים מחוץ לבית, על-פי צו קודם של בית-המישפט. שוחררתי מבית-החולים יורמיים לאחר-מכן, ונקבע: "לא מצאנו סימני אישפוז במסד לחולי-נפש".

הפסדתי בדיון. אהרון ניצח, כיוון ש-הוצגתי בבית-המישפט כחולת-נפש. הוא חזר הביתה, והמשיך להכות אותי כתמיד. על שאר סיפורי-הבדים של אהרון גיני סבורג אינני מגיבה.

אני משאירה לקוראי העולם הזה את השיפוט, אם אהרון גינסבורג הוא מיסכן, פסיכופאט או נוכח. האם ייתכן שעולה חדשה המגיעה ארצה, יולדת בן ומנצלת את כל זכויותיה, תשאר ברחוב רק עם בגדיה ועם חובות על שמה לסוכנות ולי מקומות אחרים, שבהם נלקחו כספים בי שמה? בעוד שאהרון, הוותיק בארץ, יישאר עם יובל, עם כל רכושי המכונות שלי ודירתנו המשותפת, על סמך הסכם שהוצא ממני במכות-רצח ובאימוני-רצח? כדאי שאמצעיה-התיקשורת יבררו את ולחמדי מה באמת אירע בינינו, וכן מיהו אהרון גינסבורג, במקומות-העבודה הרבים שבהם עבד בשנים האחרונות.

אווה גינסבורג, תל-אביב

ערכים מכוננים

היום, ה-20 באפריל, נכתב בגירוזלם 1908: "הכוחות הישראליים, שעלו במיסי פרם על התושבים, ירו כמה יריות באוויר. כתוצאה מכך נפצע תושב פיצעי-מוות. שמונה אחרים נפצעו."

מעניין לדעת: האם משתמשים הערבים שלנו בצלחות-מעופפות, או אולי גידלו כני פיים כני - לדברי כתב הגירוזלם פוטט - להיפגע מן "יריות באוויר"?

יוסף שריק, תל-אביב

מעשה בלתי-מוסרי

אני קוראת נלהבת של העולם הזה, או לם נדהמתי על כי מצדדים אתם בצד הערבים בהפגנותיהם בשטחים, האם הם לא רצחו את ילדינו בקריית-שמונה, במעי לות, בתל-אביב ובמקומות רבים אחרים? ועוד יותר נדהמתי על כך שאורי אבגרי ביקר בשטחים, ושם זר על קיברו של ילד ערבי. האם הלך להלוויותיהם של ה-נרצחים במעלות? האם הניח על קיברם זר?

זהו מעשה בלתי-מוסרי, ובתור יהודי לא היה צריך לחשוב עליו אפילו, החיילים ירו בילדים ובאנשים ערביים רק משום שאלה התנפלו עליהם וחיללו התגוננו.

רד נתיב, תל-אביב

נקע בעיניים

אני מביא בזה מודעה, שפורסמה בי מוסף ימים וזיכיות של מטריב ביום השישי 30.4.76, המודעה, של מכוני בייטט לשיפור-הראייה, גורמת לאדם נקע בעיניים.

שיבור הראיה

שיתור חנינים מהמשקפים, והפנת המחיות של העיניים, על-ידי תרגולי עיניים הרפיה, תחת פיקוח מדענים מאנגליה, מכוני בייטט, תל-אביב 61382 רח' ישראלים 19, טל. 241316 110 4 תוץ מערבי-שבת וחג, שלח 10 ל"ר רק בהסמאת-נואר, וישלך לך ספר וסכנה לשיטה

המודעה בגודל טיבעי
לקלקול הראייה

אני אומנם לא סובל מראייה לקויה, אך אם אקרא מודעות כאלה, ודאי שאקלק את ראייתי. ומה עם אדם שבאמת זקוק לטיפול? האם האותיות המיניאטוריות יעזרו לו, ולו רק להבין לאן עליו לפנות? **עמי כספי, פתח-תקווה**

ההגנה הפנימית שיותר נשים בוטחות בה.

מיוצרים רק על ידי חברת טמפקס בע"מ הוונט, אנגליה. היבואנים: אינווסט אימפקס בע"מ. רח' ירמיהו 38 ת"א.